

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT**Miguel Ángel Revilla** PRESIDENT DE CANTÀBRIA

“Entro en confrontació amb qui parla d'un conflicte amb la llengua”

VEU • “Si t'hi esforces una mica, no dic parlar-lo bé, però entens perfectament el català” **DIA** • “Per a mi, Sant Jordi és el dia més important de l'any” **2023** • “A Pedro li auguro mal futur d'aquí a un any; hi ha un canvi de cicle i ara hi té un gall i no Casado” **ESTAT** • “Ens passa igual amb l'execució: Madrid és un pop”

David Portabella
SANTANDER

Miguel Ángel Revilla (Polaciones, Cantàbria, 1943) es va comprometre a La Palma –seu de la conferència de presidents– a rebre aquest diari al juny i ara obre el seu despatx al carrer Peña Herbosa de Santander per parlar de Catalunya, del seu professor Isidre Fainé i del moment polític actual.

Quan esclata l'espionatge amb Pegasus, vostè no pateix: té un telèfon antic i sense WhatsApp. I no és per motiu de seguretat, no tinc res a ocultar i m'és igual que em gravin o no. He arribat una mica tard a les tecnologies i amb 80 anys no em vull complicar la vida, em conformo a trucar i que em truquin. El WhatsApp s'ha convertit en obsessió per a molta gent. Veig grups de nois de 15 anys en un banc i no parlen entre ells. Si el president o un ministre vol parlar amb mi em truca i, si no he vist la trucada, quan la veig la torno.

A Catalunya ha escandalitzat que l'execució pressupostària estatal sigui del 35% el 2021 quan a Madrid és del 184%. A nosaltres ens passa exactament el mateix. Del que assenyalen en el pressupost al que després executen... I la lentitud del govern central [espanyol] és desesperant. Ara posen una excusa que pot tenir part de raó: en tres mesos hi ha hagut un canvi en el cost de les matèries primeres que fa que moltes licitacions quedin desertes o que l'adjudicatària demani revisar primer els preus. Però no és disculpable: sempre executen tard i malament. I el cas de Madrid... És un pop. Si vull tenir visibili-

Cs és mort i Podem va pel mateix camí. Iglesias volia assaltar el cel i ara Yolanda Díaz no el vol al seu costat

tat en un tema, he d'anar cada setmana a Madrid. A Barcelona hi vaig per gaudir de Sant Jordi, a Madrid hi he d'anar perquè tot el *tinglao* és allà. Si vull vendre Cantàbria turísticament, he d'anar a Fitur. Si vull vendre l'art de Cantàbria, he d'anar a Arco. Si vull veure un director general, he d'anar a Madrid. Si vull sortir en un programa de gran tirada, he d'anar a Madrid. Madrid és una aspiradora. El país està fet perquè tot acabi a Madrid. Ayuso diu que pot abaixar els impostos; és clar, si hi té domiciliades el 70% de totes les empreses! Aquí, menys el Banc Santander, tothom està domiciliat a Madrid. Tinc un pressupost de 26.000 euros de despeses de protocol i el 90% de la despesa és per anar a Madrid. Desfilada del 12 d'octubre, acte dels reis... Ara diu Pedro [Sánchez] que cal descentralitzar. Tot i els traspassos, Foment té un edifici a la Castellana que sembla l'Escorial i quan hi vaig hi veig els mateixos funcionaris que en l'època de Josep Borrell. I vaig a Sanitat, i també.

Va saludar Pere Aragonès en la conferència de presidents de La Palma. Com veu el que Sánchez anomena “cogovernança”? A mi sempre m'agrada que hi vagin tots i vaig tenir ocasió de

Era molt amic de Txabi Etxebarrieta i vaig ser al seu enterrament. A la fitxa policial, hi tinc una detenció amb ell

saludar el president Aragonès, és una persona molt correcta i molt amable. En la pandèmia l'encert va ser cedir la gestió a les comunitats. Ens va faltar un marc judicial estable, però no ho vam fer tan malament.

Coneix bé Barcelona, on hi va tenir Isidre Fainé de professor. M'ho va dir ell! El 1973, el Banco Atlántico em fitxa per a l'àrea industrial que incloïa Torrelavega i m'envia a Barcelona. Hi vaig viure un any per especialitzar-me en negoci bancari estranger. Sent ja president de Cantàbria, Fainé és president de La Caixa i un dia em diu: “No te'n recordes de mi?” “No”, li dic. “I qui et feia classe de negoci estranger?” “Ostres! Quin tros de carrera!” li vaig dir. “I la teva”, va dir. Sí, va ser professor meu. I vaig començar a conèixer Barcelona i Catalunya i en soc un enamorat. Sempre he entrat en confrontació amb els que diuen “és que els catalans...” i amb els que parlen d'un problema amb la llengua. No he tingut mai cap problema amb la llengua, mai! Com se n'ha fet, d'això, un problema...? És terrible. Si no hi ha res més meravellós que defensar l'idioma amb què vius des de petit! “És que parlen en català...” És clar! Tinc el castellà, però si tingúes un altre idioma el defensaria amb dents i ungles. Quan he

parlat en castellà m'han contestat en castellà i, per poc que un s'hi esforcia una mica, després d'un any a Barcelona, no dic que el parlis bé, però entens el català perfectament. Quan vaig a una ràdio catalana, demano si em poden fer les preguntes en català parlant-me a poc a poc. Més enllà de discrepar sobre la independència, soc molt respectuós amb les opinions de tothom. En l'últim llibre, *¿Por qué no nos queremos?*, analitzo el procés i soc dur. I desitjava anar-hi per Sant Jordi i presentar-lo a Catalunya. Per a mi, Sant Jordi és el dia més important de l'any, i ho diu un cantant! És un acte de civisme i de convivència al voltant d'un llibre i una rosa que és incomparable. I ningú em diu res dolent. De 12.000 persones que es van fer fotos i 1.400 llibres que vaig firmar, només tres em van dir: “Senyor Revilla, no estem d'acord amb el que diu al llibre, però aquí se l'estima i se'l respecta. I expliqui-ho, expliqui com el tractem.” I els vaig dir que ho faria. I així ho vaig dir a *El hormiguero*, i ho dic emocionat. Qui és tan tossut per imposar la manera de parlar? No es pot tolerar. Em preocupa la involució que suposa Vox. A Cantàbria tinc un diputat que es nega a dir “Cantàbria”. Diu “la Muntanya”. “El riu Ebre neix a la terra dels càntabres”, deia Cató 195 anys abans de Crist. Cantàbria no és invent de Revilla! Però volen tornar-nos al mapa de Castella la Vella que jo estudiava amb un professor esgrimint el regle; són com els russos amb Crimea i volen Castella amb sortida al mar! [riu]

Vostè parla sovint de “Pedro i el Supervivent”. Com el veu ara? A Pedro li auguro un mal futur d'aquí a un any. La política són cicles i veig un canvi de cicle. És

Revilla rebia aquest diari dimecres al seu despatx de president de Cantàbria ■ EPA

complicat mantenir una coalició amb companys de viatge d'opinions tan diferents. Va dir que mai governaria amb l'altre perquè no conciliaria el son, i complicat dormir bé per molta pastilla que prenguis. El pecat original és que no volia fer aquest govern. Després li ve la pandèmia, la guerra. I li ve un gall. Perquè amb Pablo Casado podia sobreviure bé, però ara ve el gallec, un tipus que coneix bé i que, de política, en sap, que té experiència i va de bo i de moderat. I Pedro no deixa successor. Qui és? On és? Imagini's que, tot i les enquestes de Tezanos, tot va a pitjor i quatre mesos abans li diuen que se la fot. Qui el substitueix? El PSOE és Pedro o ningú.

I l'espai de Yolanda Díaz? Hi haurà l'espai d'IU o Podem disminuït. Consolidar sigles és complicat. L'electorat devora els projectes. Ciutadans és mort. I Podem va pel mateix camí. Recordo rebre aquí Pablo Iglesias i tenir al carrer 2.000 persones corejant-lo i cinquanta càmeres; venia a assaltar el cel i ara els fa vergonya posar el nom a les paperetes. Són partits bombolla. Albert Rivera et deia que seria president d'Espanya i superaria el PP. Vaig fer amb ell un programa a Barcelona quan tenia dos diputats i era mig progressista, i em fa vergonya veure'm, amb ell vaig ficar la pota. Quan Pedro vol el pacte amb Cs, em truca per si el coneix. L'últi-

ma vegada que vaig parlar amb Rivera, no m'ha tornat a parlar. No li va agradar gens. I li oferia la vicepresidència. I en el cas d'Iglesias, no és important que un tipus vagi a viure a una mansió sempre que no hagi detestat això i hagi dit que a ell no el canviaria ningú. Ara Yolanda Díaz no vol ni aparèixer amb ell.

Sánchez es vanta que amb ell la situació a Catalunya és millor.

És el gran èxit de Pedro. El vot de la dreta a Espanya s'alimenta de ser bel·ligerant amb Catalunya i el País Basc. La radicalitat nacionalista espanyola dona vots. He viscut set anys al País Basc; a Cantàbria vam tenir 12 morts i 80 bombes d'ETA, alguna a prop d'on era. M'indigna que continuïn parlant d'ETA i dient que Bildu és ETA. ETA no existeix, es va acabar. On fa 25 anys no hi podia anar, ara sí. He estat a Astigarraga, i té 14 regidors de Bildu i 7 del PNB, i vinga a demanar-me fotos i als bars hi pengen les fotos. Què passaria a Catalunya si governen PP i Vox i practiquen el que diuen que faran? Enviar-hi els policies que

hi va enviar l'altre? Veig un clima de més assossec. I davant d'això, que si la llengua i que si el Tribunal Constitucional diu no sé què... Què volen? Enviar allà als col·legis uns tipus amb porra a veure si els fan entrar la classe per les orelles a hòsties? Això el gallec no ho farà; no és babau, coneix les singularitats catalana, basca i gallega, i contra una llengua no es pot lluitar.

Hi ha un episodi fascinant de la seva biografia: a Bilbao va ser amic de Txabi Etxebarrieta, el gran cervell fundacional d'ETA.

Molt. Quan vaig a la universitat a Bilbao, visc en una pensió del carrer Cruz i comparteixo habitació amb el germà de la dona del lehendakari Urkullu, Arieta, fill del davanter de l'Athletic Eneko Arieta, i Txabi era veí. Tenia una gran amistat amb Txabi. Era un gran estudiant i jo anava a casa seva a estudiar. Sabia que estava ficat en política, però pensava en el PCE o el PSOE. Sempre amb ulleres i llegint llibres rars: Nietzsche... Era un intel·lectual. Quan fem proves per al servei militar, ell no estava fit-

xat i jo sí. A mi m'enviaven a l'Àfrica, i el meu pare, que havia estat molt de Franco, era amic del comandant Churiaque, i li diu que no li faci això, al fill. I va i quan fem les proves físiques al quarter de Garellano, Txabi no salta el poltre. "Salta o t'envien a l'Àfrica, Txabi", l'animava jo. I res. Fins i tot en la repesca el vaig invitar a un orujo a veure si una mica dopat s'hi atrevia, i no el va saltar. I li tocava fer la mili. I estant al campament el 7 de juny del 1968, els companys em diuen que Txabi ha matat el policia Pardines i que ell ha estat mort després. No m'ho creia. I vaig anar al seu enterrament a Begoña, hi érem tots els d'econòmiques. Amb Txabi vaig fer el primer viatge a Madrid perquè jo vaig guanyar-li les eleccions d'estudiants i vam anar a fundar el Sindicat Lliure a Madrid. Mai m'havia parlat d'independència i el tenia per home d'esquerres, però és que ETA la funda ell! Hi ha Madariaga, però el cervell és ell. I allò em va portar problemes, perquè en la meva fitxa policial hi ha una detenció amb Txabi Etxebarrieta. ■

**Festival de música
Castelló d'Empúries
Empuriabrava**

 Obeses Amb el Cor d'Obeses l'ai al cor 4 de juliol Pati del Palau dels Comtes	 Aria 5 de juliol Plaça de les Palmeres	 Joanjo Bosk 5 de juliol Plaça de les Palmeres
 Delafé acòstic 6 de juliol Claustre del Convent de Santa Clara	 El Pony Pisador 6 de juliol Passeig Marítim	 Ferran Palau 7 de juliol Claustre del Convent de Santa Clara
 Alex Dee GROOVE & SOUL 7 de juliol Llorça	 Guillem Roma 8 de juliol Llorça	 The Sey Sisters 8 de juliol Pati del Palau dels Comtes
 Miqui Puig CONCERT / SESSIÓ DJ 9 de juliol Convent de Santa Clara	 Mishima 9 de juliol Pati del Palau dels Comtes	 El Pot Petit 10 de juliol Trabuc
 Guinovart INTERPRETA GUINOVART Amb Albert Guinovart, Elena Gadel, Miquel Cobos i Guinovart String Quartet 10 de juliol Pati del Palau dels Comtes		

[Entrades a istiu.com](http://Entrades.a.istiu.com)

026959340

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Junts insta ERC a aprofitar la debilitat política del PSOE

■ Alsina acusa Sánchez de reactivar el diàleg per “distreure” l’atenció a fora, i Turull diu que la taula ja és morta ■ Vilalta reconeix que està en un “punt crític”, però hi vol provocar un “punt d’inflexió”

Ò.P.J.
BARCELONA

La represa dels contactes entre governs que dimecres van escenificar a La Moncloa la consellera de la Presidència, Laura Vilagrà, i el seu homòleg estatal, Félix Bolaños, continua sent motiu de discrepància entre els socis d’executiu catalans. El secretari general de Junts, Jordi Turull, va instar ahir ERC a “sacsejar i no falcar” el govern espanyol, que veu especialment dèbil després de la recent derrota electoral a Andalusia dels socialistes. En una entrevista a Europa Press, el dirigent avisava que només així es podrà veure si “reaccionen” d’alguna manera, ja que el PSOE no té “cap mena d’interès” a solucionar el conflicte polític a Catalunya i “mai farà res” si té la certesa que se li garanteix igualment l’estabilitat parlamentària. “Si poden optar per la via fàcil, no optaran per la complicada”, resumia, mentre feia una nova crida a fer front comú al Congrés perquè l’independentisme hi guanyi força. “Quan tens un govern de l’Estat amb tanta debilitat pots tenir un efecte no de suma, sinó fins i tot de multiplicar”, subratllava. En aquest sentit, ja avisava que veuria una “oda a la ingenuïtat absoluta” que es donés suport al pressupost general de l’Estat de l’any vinent, vistes a més les pobres xifres d’execució de les inversions promeses.

Turull va ser especialment dur amb la taula de diàleg, que els titulars de Presidència van acordar reprendre si abans es compleixen unes garanties prèvies relacionades amb l’agenda antirepressiva (Cs ja ha entrat una bateria de preguntes al Congrés per indagar en què consisteix aquesta, i quin ordre del dia tindrà la pròxima taula), i va recordar que només s’ha reunit un cop en un any. “Més que

La reunió dimecres a Madrid entre la consellera Vilagrà i el ministre Bolaños va escenificar la represa de les relacions ■ EFE

Les frases

“Aquest govern espanyol és dèbil. Lluny de falcar-lo, el que cal fer és que es moguin. Sacsejar-lo i no falcar-lo”

Jordi Turull
SECRETARI GENERAL DE JUNTS

“La reunió de Vilagrà i Bolaños no és una coincidència, sinó una operació de distracció per la pressió rebuda del Consell d’Europa”

Victòria Alsina
CONSELLERA D’ACCIÓ EXTERIOR

“L’actitud irresponsable de Junts de ser un espectador passiu a la taula de diàleg ho ha posat fàcil al govern de l’Estat”

Marta Vilalta
SECRETÀRIA GENERAL ADJUNTA D’ERC

“Tacticismes electorals” de Sánchez pels Jocs

Alsina ha culpats també Pedro Sánchez i els seus “tacticismes electorals” del fracàs de la candidatura unitària de Catalunya i Aragó als Jocs d’hivern del 2030. “Té por dels mals resultats a Aragó després de la derrota a Andalusia”, sosté la consellera, que veu amb “preocupació i frus-

tració” que els interessos partidistes passin al davant de l’aspiració olímpica. En els últims dies, els dirigents espanyols han continuat fugint d’estudi respecte a això, ja que el ministre d’Esports, Miquel Iceta, es va limitar a lamentar que no hi hagi hagut candidatura conjunta perquè

plenament vigent, jo diria que és al dipòsit de cadàvers, l’únic que s’ha de decidir és quan se’n certifica la mort”, etzibava. El dirigent de Junts acusava el PSOE de plantejar la mesa només com a “anestèsia al moviment independentista”, quelcom que també venia a dir la consellera

d’Acció Exterior, Victòria Alsina, en una altra entrevista a l’ACN, on recriminava Pedro Sánchez que només la fa servir com a “màrqueting polític” davant les noves “pressions internacionals”. Alsina al·ludia al toc d’alerta de l’Assemblea Parlamentària del Consell d’Europa con-

tra la persecució de l’independentisme que va significar fa un any l’anomenat informe Cilevics, que ha estat ratificat aquesta setmana en fer balanç del pobre compliment. Segons la consellera, “no és coincidència” que alhora tornin les reunions i l’Estat digui de nou que es compromet

amb el diàleg, fet que només obeeix a una “operació de distracció” davant la comunitat internacional.

Retrets a Junts

Entretant, la secretària general adjunta d’ERC, Marta Vilalta, reconeixia ahir a El Món que la taula de negociació està en un “punt crític” i que no està donant “el resultat esperat”, però es resistia a llançar la tovallola i apostava per generar les condicions per reprendre-la, ja que en cas contrari, avisava, “hi haurà un camí sense sortida”. “És molt difícil negociar amb qui t’està espiant o amb qui està perpetuant la repressió; això és insostenible, cal un punt d’inflexió i nosaltres volem provocar-lo”, proclamava. Vilalta, això sí, també retreia que a vegades ERC troba a faltar “complicitats internes” a Junts, i lamentava la seva “actitud irresponsable” de no haver volgut participar en la negociació entre governs, ja que això ha provocat “debilitat” en la part catalana i li ha posat més fàcil a l’Estat “no comprometre’s”. ■

TANTXTANT

Jaume Argerich

Buscant el negre d’Alabama

A l’2007 molts vam aprendre de cop que eren les hipoteques subprime. El refredament de l’economia va fer que moltes hipoteques d’alt risc entressin en impagament i amplifiquessin la crisi financera. Aquestes hipoteques s’havien col·locat entre les classes més desfavorides del sud dels Estats Units. Molts bancs ho il·lustraven parlant del titular promig com un negre a Alabama, que hauria estat la guspira d’ignició (que no culpable) de la crisi.

Fa 12 mesos en aquesta columna parlàvem del risc de la tornada de la inflació. Aquest risc s’ha més que materialitzat i ha portat a un altre canvi de fons en forma de pujada dels tipus d’interès, encara molt baixos. Fa 15 anys, un canvi d’escenari macroeconòmic ens va portar a través del pobre home d’Alabama a la implosió dels sectors immobiliari i financer i si ens descuidem de l’euro. Amb el canvi actual, cal demanar-se qui pot fer aquest rol de transmissor. Inflació alta, costos de finançament creixents i final del diner fàcil, matèries primes cares i escasses, dòlar car i pas gradual de globalització a regionalització. Qui ho pot patir més?

Tenir deute per si sol no serà un problema, inclús la inflació et farà la feina de reduir-lo en termes reals. Ara bé, si en necessites més llavors tindràs un problema gros. En aquesta situació es troben els governs del sud d’Europa, moltes empreses a la Xina, algunes tecnològiques nord-americanes (no les més grans), països emergents, start-ups, gestors de capital risc que han invertit els darrers 4 anys...

Sembla afortunadament que la regulació ha controlat bancs i immobiliaris. El negre d’Alabama de 2022 sortirà d’aquesta llista o bé d’una sorpresa lateral. A veure qui el troba primer. Al 2007 els qui primer ho van veure van acabar guanyant-hi molt. ■